

Attachment

(neboli vazba mezi dítětem a osobou pečující)

Ráda bych objasnila tento čím dál více se vyskytující pojem.

Attachment je definován jako výlučný vztah mezi dítětem a osobou, která o něj pečuje. Definice podle Johna Bowlby, který se attachmentem zabýval zní: „**Je to trvalé emoční pouto, charakterizované potřebou vyhledávat a udržovat blízkost s určitou osobou.**“

Attachment se vyvíjí v prvních třech až pěti letech života dítěte, ale klíčovými je prvních osmnáct měsíců života.

Patří mezi základní biologické instinkty novorozence. Přimknutí se k pečující osobě zvyšuje šance dítěte na přežití, je nutné pro zdravý psychický i fyzický vývoj, projevuje se pěti základními instinktivními reakcemi (krmení, úsměv, mazlení, pláč a následování).

Během studia medicíny John Bowlby absolvoval praxi ve škole pro delikventy, kde ho zaujalo, kolik těchto dětí ztratilo v raném věku matku. Do této doby veřejnost považovala za dostačující, že matka zaručí dítěti pouze základní biologické potřeby (nakrmit, přebalit...).

Dítě vyhledává tělesnou blízkost pečovatele (pláčem, křikem, smíchem, úsměvem) a ten by měl reagovat adekvátně (např. pohlázení, mazlení, mluvení apod.). Tato péče u dítěte odstraňuje úzkost, vyvolává pocit bezpečí, klidu a umožňuje dítěti plně rozvíjet jeho intelektový a emoční potenciál. Pokud pečující osoba toto neplní, dochází k závažnému narušení vývoje dítěte. Tato zkušenost ovlivňuje nejen to, jak vnímají děti samy sebe, ale také jak je vnímá okolí. Mohou se potom navenek jevit jako panovační, nejistí, bojácní, destruktivní.

Proto najděme si chvíli na pomazlení s našim dítětem, oplácejme mu úsměv, a i když někdy křičí moc, asi má k tomu nějaký důvod, tak zkusme na to přijít, dítě to jinak neumí.

Zpracovala: Klára Šimková, leden 2020

Zdroj: seminář s psycholožkou Mgr. Pavlínou Němcovou